

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۰/۰۸/۰۲

عبدالباري جهاني

شاه شجاع، امير دوست محمد خان او برتانيه

پنځه ويشتمه برخه

دریم فصل

د شاه شجاع دوهم ځل پاچهی:

هغسي چې انگرېزانو ته د افغانستان په باب غلط معلومات رسېدلي وه او هغوی ته يې د افغانستان نيول آسان بڼودلي وه او انگرېزانو په دې رپوټونو د باور کولو حق هم درلود؛ ځکه چې په افريقا او اسيا کې يې تر شل ډېر هيوادونه لاندي کړي او اېل کړي ول. افغانستان به، چې د دوی په نظر له خاورو او خټو جوړ سوی کمزوری هيواد وو، خو دوی ته يې ستراتيژيک او تجارتي اهميت درلود او روسانو او ايرانيانو سترگي ورته خړي کړي وې، ولي له دې نورو هيوادونو سره توپير ولري؛ او څرنگه به د دوی د وسلو، منظمو پوځونو او طلاوو په مقابل کې ټينگيري. دغسي شاه شجاع هم بسايي يا ځان پخپله غولولی او يا د قدرت نشي سترگي ور پټي کړي وې، چې د سيکھانو او انگرېزانو د ټولو توهينونکو شرايطو سره سره يې د کابل تخت قبول کړ. که هغه پوهېدلای چې حالات به دونه د ده د انتظار په خلاف وي بسايي نيت به يې تغيير کړی وای.

شاه شجاع د ۱۸۳۹ کال د اپرېل پر شپږويشتمه، پرته له جنگه، په کندهار ننوت. له ده سره مکناتن پر څنگ روان وو. په کندهار کې پر تخت کښېناست او د بنار خلکو يې ډېر سوړ هرکلی وکړ. دا ډېره مهمه وه چې د کندهار خلکو دونه مهمي پيښي ته په دونه بې تفاوتې کتل. د انگرېزانو صاحب منصب هيوالاک په دې خوشاله وو چې که د شاه شجاع سوړ هرکلی وسو نو لږترلږه جنگ خو ونه سو. په بنار کې کراري ده او د بنار خلکو پر چا ډزي ونه کړي. (ريچرډز ص ۱۵)

که د هغو کسانو رپوټونه چې له پوځ سره ملگري ول وگورو نو داسي ښکاري چې د انگرېزانو پوځ پر دې عملياتو باندي له سره حساب نه وو کړی. دوی فکر نه کاوه چې په دې هيواد کې به له مقاومت سره مخامخ کيږي کڼه نو له دريو زرو اوسنانو څخه، چې له پوځ سره ملگري ول شپېته اوسنه به يوازې د يوه جنرال په سامانونو بار نه وای. همدغه جنرال له ځان سره څلوېښت تنه نوکران اخيستي وه. او د ډېرو زياتو صاحب منصبانو فکرونه له دې امله خراب وه چې ولي يې ښه ډېر عطرونه او کلونياوي ورسره راوړي نه دي او ولي يې د ښکار تازيان ورسره رانه وستل. (هغه کتاب ص ۱۲)

خو د بمبيي د فرقي قوماندان تورن جنرال سر ويليم ناپ، چې، له لومړي سره د کندهار د پوځونو قومانداني او د هغي سيمي اداره وروسپارله سوه او د افغان او انگليس د جنگ له ختمېدلو او د انگرېز د پوځ د تباه کېدلو څخه وروسته يې په انتقامي عملياتو کې عمده رول ولوباوه، د کندهار د آرامی په برخه کې بل نظر درلود. جنرال ناپ يوه ملگري ته وليکل زه فکر کوم چې د افغانستان خلک به خپل هيواد له جنگه پرته تسليم نه کړي. ځوان صاحب منصب نيویل چمبرلين، په هغو شپو ورځو کې، له کندهار څخه، خپلې مورته ليکلي وه چې که سړی له کمپ څخه يو ميل ليري ځي نو بايد چې زغرې يې اغوستي او توپک ورسره وي کڼه نو د وژل کېدلو خطر به مني. (هغه کتاب ص ۱۵)

ويل کيږي چې مکناتن ډېر مغرور، خود خواه او ضمناً ډېر لايق سړی وو. په فارسي، هندي او پنجابي ژبو يې تر انگرېزي هم رواني خبري کولي، خو د افغانستان د تاريخ او خلکو په باب يې تقريباً هيڅ معلومات نه درلودل.

د پاڼو شميره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له رايلولو مخکې په خپر و لولی

همدغه سړی د گورنرجنرال لارډ آکلینډ سکرټر وو، چې د افغانستان په باره کې تر مکناتین هم بېخیره وو او د افغانستان په باب هره موضوع کې مکناتین د هغه پر فیصله باندې بشپړه اغېزه درلوده. مکناتین کندهار ته د رسېدلو او د شاه شجاع څخه د خلکو د هرکلي کولو په باب خپل نظر او رپوټ لارډ آکلینډ ته ولیکی او یو ځل بیا یې هغه ساده سړی چې په ده یې بشپړ اعتماد کړی وو وغولاوه. مکناتین لیکي:

« مور، زه فکر کوم، له هره اړخه نېکمرغه یو. شاه نن سهار په ډېر شان او شوکت ښار ته داخل سو او خلکو یې د ستایلو او مینې د ښودلو تر سرحده تود هرکلی وکړ. زه به وروسته په دې باره کې رسمي رپوټ درکړم. ما څو ځله د خلکو قهر او غوسه هم لیدلې ده، چې چاره یې کېدلای سي. زه فکر کوم چې له خلکو سره د ښه سلوک له لارې به د هغوی غضب کرار کړای سو. ډېر شیان دي چې کشکي مي رپوټ درکړی وای خو دا گړی فرصت نه لرم. تاسي جلالتمآب له دې خبرې څخه قضاوت کولای سی چې زه دا درې ورځې بهر ته وزم او د ماپښین تر دریو بجو پوري د سبا ناري کولو وخت نه سم پیدا کولای. زه فکر کوم چې دا به له هره اړخه د خلکو په گټه وي چې په کابل کې د شاه شجاع د قدرت له اشغالولو څخه وروسته زه د پنجاب له لارې سیملي ته ولاړم او له رنجیت سینګه سره وگورم او هغه ته د دې ټول جریان په باب معلومات ورکوم او گوندي د ترون د یوې یا دوو مادو په تعدیلولو یې راضي کړم. ما تر اوسه پوري له اعلیحضرت سره د نوي ترون په باب خبرې کړي دي مگر خبرې مې په دونه لومړنۍ مرحله کې دي چې زه یې تفصیل نه سم درکولای. زه په یوه شي متیقین یم چې مور باید دې ته تیار و اوسو چې افغانستان ډېر کلونه کار ته ضرورت لري او په ډېر وخت کې به څه ورڅخه ترلاسه نه سي او د بیا ابادېدلو لپاره ډېرو لگښتونو ته اړتیا لري. اعلیحضرت تر اوسه پوري لا صدراعظم نه دی ټاکلی او زه نه پوهېږم چې د هغه د حکومت شکل به څرنگه وي. د ده نوي طرفداران ټول د مقامونو وړي دي او هر یو مشر یو څه غواړي. ماته پخپله اعلیحضرت وویل چې خدای تعالی دا دنیا په شپږو ورځو کې جوړه کړه؛ دوی ما غوندي عاجز بنده ته د خپلې پاچهۍ د مسایلو د حلولو لپاره په دغه اندازه وخت هم نه راکوي. زه خوښ یم چې تاسي جلالتمآب ته اطمینان درکوم چې خلک د برتانیې د صاحب منصبانو په مقابل کې ډېر نېک احساسات لري او زه په بشپړ اطمینان ویلای سم چې هیڅ داسې پېښه به منځته رانه سي چې زموږ د خوښۍ ورځې دي غمجنې کړي. کله چې دوست محمد ته خبر ورسېږي چې په کندهار کې د شاه شجاع څومره تود هرکلی وسو؛ زه فکر نه کوم چې هغه به د خپلو ورونو په څېر ډېر ژرمیدان خوشي کړي او حتماً به یو څه مقاومت وکړي. ماته اطلاع رسېدلې ده چې سردارانو له کندهار څخه د وتلو په وخت کې زما پیلان ورسره تښتولي دي او د هیلمند له ژورسیند څخه یې د خپلو ښځو او ماشومانو په تېرولو کې کار ورڅخه اخیستی دی. مور په هرات کې د خپل سفارت څخه خبر نه دی ترلاسه کړی. که زه له کابل څخه سیملي ته ولاړم نو برنس ته به وظيفه ورکړم چې زما په کفالت په کابل کې کار وکړي او که زه بیرته راستون سوم نو دی به کندهار ته واستوم او هلته به یې د جگړن لیچ پر ځای مقرر کړم » (کې ص ص ۲۲۳-۲۲۴)

د گورنرجنرال په عنوان د مکناتین له لیکونو او د هغه له شخصي لیکونو څخه ښکاري چې هغه ریشتیا هم په دې عقیده وو چې په افغانستان کې هر څه پر لار دي او په حقیقت کې ټولې ستونزې د سردارانو نظام منځته راوړي وي او خلکو له هغوی څخه شکایت درلود. ده په خپل یوه شخصي لیک کې لیکلي دي چې سردارانو پر ښار باندې داسې سخت کنټرول وضع کړی وو چې د هغوی له اجازې پرته چا یوه ټوټه د پسه غوښي خرڅولای نه سواي. دی وایي سردارانو پر هر څه باندې ډېر لور او ظالمانه مالیات لگولي وه او لایي څو ډوله نور مالیات هم اخیستل. مور به اوس دغه ټول مالیات خلکو ته معاف کړو. ده په دې لیک کې دغه راز ویلي دي چې د محراب خان د قلمرو یوه برخه به شاه شجاع ته ورکړي ځکه چې محراب خان باید له انگرېزانو سره د دښمنۍ کولو سزا وويني. (مهرا ص ۱۰۹)

له دې لیک څخه معلومېږي چې انگرېزانو، له ډیرې پخوا څخه، د محراب خان د نسکورولو او له منځه وړلو خیال درلود. دا چې له کومه وخته یې ورته سنجولي وه، مور اطلاع نه لرو خو د مېسن له کتاب څخه په څرگنده ښکاري چې هغه انگرېزانو ته په هیڅ توگه تاوان نه وو رسولی او هیڅ ډول دښمني یې نه وه ورسره کړې. په دغه حال کې چې، د مکناتین د ادعاوو په خلاف، په کندهار او شاخوا کې د برتانوي عسکرو په مقابل کې د نفرت اور بل سوی وو، یوه بدمرغه پېښه، چې په هیڅ ډول شرایطو کې د منلو وړ نه وه منځته راغله. د ښار د خانانو او اشرافو د یوې کورنۍ یوه پیغله نجلۍ بهر ته وتلې او یوه انگرېز صاحب منصب په زور یوه نیژدې کارېز ته وړې او په زور یې بې عزته کړې وه. د هغې په پیغلو او نارو خلک خبر سول او د نجلۍ کورنۍ ته یې خبر ورکړ. د ښار مشران او سیدان سره راټول سول او د شاه دربار ته یې عرض وکړ. پاچا او انگرېز صاحب منصبانو له خلکو څخه عذر وغوښتی او په ښار کې یې وضع کراره کړه. د ښار خلک نور هم په دې پوه سول چې شاه شجاع هسي په نامه پاچا دی. اصلي قدرت له انگرېزانو څخه دی. هغوی فکر وکړ چې د انگرېزانو د راتگ په

سر کې دا حال دی نو وروسته خو به تر دې هم ناوړې پېښېږي. حاجي خان کاکړ او حاجي دوست محمدخان اسحق زی، چې د کندهار له سردارانو څخه بېل سوي او له شاه شجاع سره یو ځای سوي وه، د دې پېښې له امله سخت خواشیني سول. البته حاجي خان کاکړ یوازې د هغې نجلۍ د عفت د لوټېدلو له امله نه بلکه له دې امله هم خپه وو چې ولي یې، ده ته د وزارت مقام ورنه کړ. (هراتي ص ۱۱۷)

دې خبرې ته انگرېز خبرلیکونکی هم اشاره کوي او وايي چې حاجي خان کاکړ ته، په لومړي سر کې، د شاه په دربار کې لومړی مقام او د نصیرالدوله لقب ورکړه سو. حاجي خان او حاجي دوست محمد او یو څو تنه کوچني خانان او قومي مشران، د کابل پر لور د لینکر د حرکت کولو په وخت کې یو څه شاته پاته سول او د غزني د فتح کېدلو نتيجه ته منتظر ول. د دوی دغه حرکت خیانت وگڼل سو او مور، پرته له دې چې دوی ته د هغوی خیانت په گوته کړو، د هغوی په دام کې اچولو لام مو وتاړه. زموږ سیاسي نظریات او له خلکو سره عادلانه سلوک په دغه توگه وو. (موهن لال ص ۲۱۴)

د انگرېزي منابعو په شمول، تقریباً ټول تاریخي متون وايي چې په کندهار کې د شاه شجاع سور هرکلی وسو. دا خبره د کندهار له مشرانو او دراني خانانو څخه پټه نه سواي پاته کېدلای چې شاه شجاع د انگرېزي پوځ په زور راغلی او قدرت ته رسېدلی دی. د کندهار دراني خانان، که د کندهاري سردارانو له ظالمانه حکومت څخه هر څونه په عذاب ول، د انگرېزانو په وسیله یې د هغوی نسکورېدل نه غوښتل او په وطن کې یې د انگرېزانو مستقیمه واکمني د خپلو ټولو مذهبي اصولو مخالفه گڼله. دغه علت وو چې له حاجي خان کاکړ سره ملگرو درانیو خانانو، حاجي دوست محمد خان اسحق زی، محمدتقي خان او نورالدین خان بامیزیایي او نور دراني خانان، د سفر د سامان د برابرولو په پلمه، په کندهار کې پاته سول او څو ورځې وروسته یې په پوځ پسي حرکت وکړ. د شاه شجاع او د انگرېزي پوځ سره له لومړۍ ورځې د هغوی د شاته پاته کېدلو په برخه کې اندېښنه موجوده وه او شاه شجاع ته په یقین سره دا معلومه سوه چې پر دوی باندي د دوست محمدخان هغه تبلیغ اثر کړی دی چې وايي پا چا ته یوازې نوم وریاته دی او قدرت د نصارا په لاس کې دی. (هراتي ص ۱۱۸)

نور بیا

غزني او شاوخوا:

عبدالباري جهاني

maqalat@afghan-german.de شاه شجاع، امير دوست محمد خان او برتانيه، څلورويشتمه برخه